

NAAT

ŞÜKRÜ KARACA (1956)

Çöl bir gül mekânıydı, gül mevsimindeydi o gece
Açmıştı tek gülünü güllerin sultanı Âmine.

Koptu kırk yerinden rüyaları müşriklerin
Şaşırdı Ebu Bekir çoğalan sürülerine.

Âmine'nin kucağındaydı işte Efendisi
Bekliyordu bir süt denizi gibi Halîme.

Kapıları muştulardı güvercin;
"kalk ey Muttalip uyan!"
Hamza'nın kılıcı ayaklandı Hamza'dan önce.

Akıl bir şehre hiç böyle uğramamıştır
Sorular şehridir artık bir uçtan bir uca Mekke.

Ellerinde aşk sancağı yağdı melekler
Ve bir düğün evi gibi şenlikli Kâbe.

Doğdu işte, doğdu adı doğmadan konan
O'na dönsün sırt çeviren ateşe.

En soylu taylarına hazırlandı küheylânlar
Civanlar şehadet libasın biçirdi bile.

Uyan ey Mekke uyan, sar Beytullah'ı
Bildiğin ne varsa unut ve bekle!

II

Cebrâil
Efil efil esen bir cennet rüzgârı
"İşte bu!" dedi.
"Bu sabî"
Ardından
Bulutları dağıtan bir uğultu
Melekler bir ağızdan
"İşte bu", dediler birbirlerine,
"İşte doğdu!"

Ölüler bir daha hayıflandılar
Yeryüzünün bütün ölüleri.

Bir el usulca okşadı köleleri
Döküldü sırtlarından kabuklar
O günün garib sevinciyle

O günkü güneşin doğduğu yere
İşaret koydular
Kendilerince
Köleler, yetimler ve çocuklar.

Âmine

Doğan güne karşı tuttu çocuğu
Dünya kabaran bir gül tomurcuğu
Çocuk ne yana baksa, Mikail orda kurar sofrasını
Meyveye duracak ağaçlar filizlenir
Ardarda güzelleşir Mekke'nin bebekleri
Mekke'nin bu nazardan emîn bebekleri
Çocuk ne yana baksa o yana bakar Azrail
Eskilerin toprağa dökülür gözleri
Eskiler bilinen eskiler değil
Cebrail, Âmine'den aldı çocuğu
Gözlerine baktı
İki deniz birbirine aktı ve buluştu
Cebrâil nerdeyse tutuşacaktı
"Muhammed!" dedi
"Muhammed, Muhammed, Muhammed'sin
sen!"
Melekler tek ağız, tek beden
Sallallâhü Aleyhi Vesellem
Sallallâhü Aleyhi Vesellem!

III

Senin hiç gülün oldu mu Hıra Dağı
Pınarın suyun oldu mu
Kucağın hiç böyle nurlu muydu Hıra Dağı
Hiç böyle titredin mi derinden
Hiç üşüdün mü
Kalbin hiç böyle durdu mu?
Ey dağların bilgesi,
Olmazları unut,
Unut şimdi bütün bildiklerini.

Mekke uyuyor musun?
Başına devlet kondu, sen uyuyor musun?
Talihin başa döndü, sen uyuyor musun?
Tomurcuk güle döndü, Hıra bir misk ambarı
Üstüne açılırken kelâmın kapıları
Mekke uyuyor musun?

Hıra

Bezm-i Elest'ten hâtıra
Bir dost sofrası
Rüyaların söylediği visâl yeri burası
Akıllara sığmayan rüyaların
Üç yıldır Muhammed'i sınavan rüyaların.

IV

Hakikat eşiğinde beklenmiyor
Gel ey Dost!
Hasretinin Hıra bile çekemiyor
Seni ister istemeyi bilenler
Gel ki can bulsun tenler, gel ey Dost!
Sen isimsiz yârisin Muhammed'in
Hem dilisin cânısın Muhammed'in
Bir işaret vermeye gel
Yalnız adını öğretmeye gel ey Dost!

Ve Hıra

Titredi ayağını altında Mustafa'sın
Dünya eşini görmedi o ânın
Ve İKRA!
Ve korku
Ve şüphe ve belâ
Muhammed durdu:
"Okuma bilmem!"
Bir vahiy rüzgârı sardı belinden
Sardı Cebrâil
Sevgiliye fısıldadı yeniden;
"OKU!"
Ve Muhammed okudu.
"Bism-i rabbikelleziy halak
Halakal'insânee min alak."

Doğruldu örtüler altından
Ve söz tahdından okudu Nebî
Ve Hatice
Ve Zeyd
Ve Ali
Şâdman
Çıktılar Mekke'nin vahşî karanlığından
Çıktılar önlerinde şahlık cemâli.

Ve söz tahtından okudu Nebî
Dinledi Ebu Bekir
Dinledi şâhitler şâhidi
Dedi ki, kabûlüm
Resûl'üm, Efendi'm, Sevgili'm!
Gözüm aldatır beni sen aldatmazsın.

Siddık oracıkta gösterdi hünerini.

V

Artık söz tahtından söylüyordu O
Yüzünü bu sözle yudu ay da güneş de.

Söz pehlivanlarının attan düşürdü bu söz
Zehirli meyveler yenir şimdi Kureyş'te.

Dürelim defterini dâr-ı dünyanın dendi
Hak yolun delileri girdiler bu sergüzeşte.

Yetiş ve tut ey Hamza kapısını Kâbe'nin
Kim senin bileğini bükecek bu güreşte.

Bu emanetler senin aç kapıları Rıdvan
Aşk en çetin usûllerle sınıyor ateşte.

Boşa geçti bülbül boşa geçti ömrünüz
Nebîler makamından okuyor Bilâl işte.

Dostun selâmı gelmiş şen olmuş dostun bağı
Melekler seyrangâhı bu gül ve bu güldeste.

VI

Aşk vardı
Ve Cebrail bile ağyardı
Çıktılar âlemin sır kapısından.

Mescid-ül Harâm
Mescid-i Aksâ
Gece Yürüyene iki konaktı.

Aşk vardı
Ve söze dökülse arzu
Âlemler ardarda tutuşacaktı.
Çıktılar âlemin sır kapısından
Bir melek
Ve melekler nebisi insan
Mârifet tâcını giydiren aşktı
Burak
Sevgiliden küçük bir ihsân.

Düşünceden bile hızlıydı Burak
Yine derin uykulardaydı Mekke
Derin uykularda devrilen bardak.

Bu gece güller incitilmesin
Bu gece yalnızca İsrâ'ya adak
Bu gece güller incitilmesin.

Yolcuyu melekler hazırlasınlar
Ne bir toz zerresi, ne çölden bir kum
Yolcuyu melekler hazırlasınlar.

Bilginin ardında ne bilgiler var
Zaman çökertilir olduğu yere
Menzil eşiğine varır yolcular
Her şeyin "ol!" emri aldığı yere.

Aşk vardı
Ve Cebrali bile ağyardı
Ve Rab maksadını hâsıl kıldı
Zâtını maksûda vâsıl kıldı
Aşk vardı
Aşıklar vardı
Gayrısı yoktu
Nûr vardı
Artık nûrun aynı yoktu
Apaçıkta işte sırr-ı İlâhi
Ve sırrın perdesi, kapısı yoktu.

VII

Ey kendi çölünde kör-topal giden
Bedir kervanına geç kalmışsın sen

Geçmez bu pazarda kelimelerin
Gün bile şavkını O'ndan alırken.

Gördüğün perdedir boşa döğünme
Ne anlarsın o sarhoşluk, o zevkten.

Kime seslenirsin "cânâ" diyerek
Çıkıp bir Uhud'a cândan geçmeden.

Kusvâ'nın dahi bir ikbâl tâcı var,
Hayaline sığmaz o sây, o semen.

Git yolunu süpür kirpiklerinle
Bir hoşnutluk devşir sahi köleysen.